

Memorandum o vseživljenjskem učenju (2000). Smernice, predstavljene v *Memorandumu*, so postale temelj za razumevanje in koncipiranje dejavnosti v zvezi z izobraževanjem in učenjem skozi vse življenje.

Kot najpomembnejši lahko izpostavimo dve nalogi, dva cilja vseživljenjskega izobraževanja oziroma učenja, namreč spodbujanje aktivnega državljanstva (tj. sodelovanje vseh sfer družbenega in gospodarskega življenja ter pripadnost družbi in možnost odločanja v njej) in spodbujanje zaposljivosti (tj. zagotavljanje in ohranjanje zaposlitve kot pogoja za neodvisnost, samospoštovanje in blaginjo posameznika) (ibid.: 5). *Memorandum o vseživljenjskem učenju* zahteva redefiniranje razumevanja vloge vzgoje in izobraževanja ter učenja, kajti samo tako bodo lahko posamezniki v celoti deležni ugodnosti in prednosti obeh pričakovanih ciljev vseživljenjskega učenja. Učenje mora biti bolj kot doslej integrirano v življenje odraslega (ibid.: 7). Vodilo snovalcev evropskega koncepta vseživljenjskega učenja je, da to »vidi vse učenje kot ‚brezšiven‘ kontinuum ‚od zibke do groba‘« (ibid.: 8). Koncept vseživljenjskega učenja je mogoče realizirati le v primeru, če so za učenje posamezniki motivirani, prav tako morajo biti izbiri vsakega posameznika odprte učne poti, kar pomeni, kot smo že povedali, redefinicijo razumevanja sistemov izobraževanja in usposabljanja, saj bi se morali ti prilagajati potrebam posameznikov, ne pa, da se morajo posamezniki prilagajati njim, kot je običajno (cf. ibid.: 7–8).

Sodobnemu konceptu vseživljenjskega izobraževanja/učenja je iminentna velika individualiziranost in možnost redukcije na izključno podrejanje interesom delodajalca ali porabnika, kar bi lahko izpostavili kot enega izmed večjih problemov. Kjer je poudarjen kolektivni napredek in razvoj, je to pogosto v kontekstu vzdrževanja ali pridobivanja ekonomske prednosti nekega nacionalnega gospodarstva (cf. Jarvis et al., 2004; Smith, 2001). Na omenjeno problematiko vsebine pojma vseživljenjsko učenje opozarja tudi OECD, ki v svoji definiciji zapiše, da vseživljenjsko učenje obsega vsa učna prizadevanja in trud v teku življenja; prav tako opozarja, da je lahko omenjeni termin, ki je v najširši rabi pogosto rabljen kot slogan, odprt za mnoge in zelo različne interpretacije (Policy Brief: Lifelong Learning, 2001).

Kot smo že dejali, je posebna pozornost namenjena dvema ciljema, namreč aktivnemu državljanstvu in poklicnemu razvoju, tj. zaposljivosti. V opredelitvah in ciljih pa ni zaslediti vseživljenjskega učenja v funkciji osebne razvoja in rasti posameznika kot takega. Kot komponento, ki spodbuja razvoj posameznikove osebnosti, bi lahko v zelo naklonjenem in širokem razumevanju označili aktivno državljanstvo, ven-